

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalmvs LXXIX. Deus, venerunt gentes in hæreditatem tuam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

- 63 Consumpsitque ignis iuuenes; sine laude Hymenæi
 Nouum sacrandâ nupta venit in torum.
- 64 Ense sacerdotes ceciderunt; mæsta mariti
 Puella luxit orba funus haud sui.
- 65 Excitus vt somno DOMINVS tunc, ac velut heros
 Mero solutus ore, concrepat graui:
- 66 Et ferit ipse suis postica prementibus, addens
 Plagas, pudenda semper atque vulnera.
- 67 Fastiditque Ioseph tentoria, lectaque Ephraim
 Tribus relicta est non probante numine.
- 68 Illi est lecta tribus Iudæ; montisque Sionis
 Amata valde consistere culmina.
- 69 Sancta sibi hinc veluti constructa palatia fixit,
 Velutque terra non mouenda seculo.
- 70 Delegitque Dauid famulum, caulisque vocatum
 Recepit atque de grege hunc bidentium:
- 71 Duxit oues fatas & pabula lata secutum,
 Vt pasceret suum Iacob, & Israël.
- 72 Sincero sic corde ipsos; palmisque peritis
 Greges magister egit impiger suos.

PSALMVS LXXIX.

Deus, venerunt gentes in hære-
 ditatem tuam.

CHRISTI SALVTIFERI
 PRAESTOLATIO.

Psalmus Asaphi.

Carmen Tricolon Tetrastrophon.

HAereditatem plurima gens tuam
 Inuasit ausu præcipiti o Deus;
 Aedemque sacratam, tuique
 Sancta ferox temerat palat?
 Salémque aceruis ruderis obruta
 Illa alta quondam, claraque, nunc iacet:

2 Calique pennatis cadauer
 Esca data est famulùm tuorum:

3 Carnes piorum terræ etiam feræ
 Scindunt rapaces; diffuit & cruor,
 Diruptus amplæ vt riuus vudæ,
 Mœnibus in Solymis abundans:

Nemo

- Nemo sepulchro condere prospicit:
 4 Probrum malignis nos sumus accolis;
 Ridemur, illusi que circum
 Vndique finitimis manemus.
 5 IAS modum quem constitues diu
 Succensus, ira vt flamma equidem tua
 Excrescit, ac zelus tremendo
 Exuperat, trepidatque motu.
 6 Effunde bilem genibus o tuam,
 Regnis tui almi & numinis inscius;
 Nullus tui quis aut vocandi
 Nominis est amor aut colendi.
 7 Namque illa Iacob sustulit heu vorax
 Gens, culta & arua hæc perdidit ac domos.
 8 Delicta iam nostra heu priora
 Parce precor meminisse praua:
 Festinus imò visceribus tuis
 Occurre nobis pauperibus nimis,
 9 PRINCEPS salutis almæ, vt olim
 Sis DEVS, auxiliumque prestes:
 Constet tui vt sic gloria nominis,
 Ignosce nostris criminibus; tamen
 Nomenque firmando, periculis
 Eripe nos, redime & paratis.
 10 Nam cur prophano murinare gentium
 Dicitur, Horum nunc vbi iam Deus?
 Vt sanguinis vindicta constet
 His oculis, famulam tuorum.
 11 Sit nota cunctis gentibus vitio huc,
 Audi gementem carcere in horrido,
 Magna tui iam vi & lacerti
 Colla neci annumerata solue.
 12 Vicina nobis ter ferat & quater
 Ponas malorum turbam sine suo
 Ludibriorum, quæ, exprobrando
 Impia te DOMINVM, vomebat.
 13 Semper fatentes nos populus tuus
 Et grex, tui nos agmina pascui,
 Laudes tuas & nos canemus
 Quas soboles reuocanda discant.